

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: I. V.
bytem X

zastoupena JUDr. Alenou Bányaiovou, CSc., advokátkou
se sídlem Lazarská 13/8, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: Úřad městské části Praha 5
sídlím nám. 14. října č. 1381/4, 150 22 Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ochrany podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) před nezákonným zásahem žalovaného Úřadu městské části Praha 5, Odboru Stavebního úřadu (dále také jako „stavební úřad“) spočívajícím v nezahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Žalobkyně podala zároveň žalobu proti nečinnosti pro případ, že by soud dospěl k závěru, že zásahová žaloba není v daném případě správným žalobním typem.
2. Usnesením ze dne 9. 10. 2024, č. j. 8A 95/2024, Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“ nebo jen „soud“) žalobu proti nezákonnému zásahu odmítl (když uvedený návrh před tím vyloučil k samostatnému projednání), neboť dospěl k závěru, že podaný návrh je předčasný a podmínky pro úspěšné podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu nejsou splněny.
3. V nyní posuzované věci je řešena žaloba, již se žalobkyně domáhá ochrany proti nečinnosti stavebního úřadu, když konkrétně navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně vlastní pozemek parc. č. X, jehož součástí je rodinný dům č. p. X, a pozemek parc. č. Y, které se nacházejí v katastrálním území X, obec Praha (dále jen „nemovitosti“). Žalobkyně nabyla vlastnické právo k nemovitostem na základě darovací smlouvy od svého manžela (dále jen „původní vlastník“).
5. Dne 27. 7. 2007 podala společnost PREMIUM real. spol. s r. o. (dále jen „stavebník“) žádost o umístění stavby „obytného domu X“ na pozemcích parc. č. X a Y a J v k. ú. X, Praha 5 (dále jen „stavba“ či „obytný dům X“). Stavební úřad žádosti o umístění stavby vyhověl vydáním územního rozhodnutí ze dne 15. 4. 2008, č. j. OUR Koš.p.1439-1028/07 – Za-UR (dále jen „územní rozhodnutí“). Stavebník následně požádal o vydání stavebního povolení pro Stavbu, která byla rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 28. 6. 2010, č. j. Výs.Koš.p.1439- 1129/10 De-R (dále jen „stavební povolení“) povolena.
6. Původní vlastník byl účastníkem územního i stavebního řízení, ve kterých namítal rozpor stavby s vyhláškou č. 3/1991 Sb. hl. m. Prahy a po jejím zrušení s nařízením č. 10/2014 Sb. hl. m. Prahy, a dále pak brojil proti zásahu do jeho veřejných subjektivních práv. Po odvoláních původního vlastníka Magistrát hl. m. Prahy, Odbor stavební (dále jen „Magistrát“) opakovaně potvrdil či částečně potvrdil a částečně změnil územní rozhodnutí. Tato rozhodnutí Magistrátu byla opakovaně rušena rozsudky Městského soudu v Praze, naposledy bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu č. j. MHMP 1775271/2021 ze dne 10. 11. 2021, a to rozsudkem ze dne 11. 5. 2023, č. j. 14 A 1/2022–116 (dále jen „zrušující rozsudek“).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ÚR“). Důvody pro zrušení spočívaly především v nedodržení nařízení č. 10/2014 Sb. hl. m. Prahy. Zrušující rozsudek ÚR obstál i v přezkumu Nejvyšším správním soudem.

7. Obdobným přezkumem prošlo i stavební řízení. Poslední soudní rozhodnutí ve věci bylo vydáno Městským soudem v Praze, který rozsudkem ze dne 29. 6. 2023, č. j. 5 A 15/2018–210, zrušil odvolací rozhodnutí Magistrátu i stavební povolení (dále jen „zrušující rozsudek SP“). Důvodem pro zrušení byla skutečnost, že bylo zrušeno odvolací rozhodnutí potvrzující územní rozhodnutí a neexistuje tak pravomocné územní rozhodnutí jako rozhodnutí podmiňující stavební povolení. Zrušující rozsudek SP nabyl právní moci dne 27. 7. 2023. Proti zrušujícímu rozsudku SP nebyla v zákonné lhůtě podána kasační stížnost.
8. V průběhu všech uvedených řízení byla stavba realizována a dne 4. 11. 2020 vydal žalovaný kolaudační souhlas. Jednotlivé byty již byly rozprodány jejich majitelům.
9. Stavební úřad v návaznosti na zrušující rozsudek ÚR vydal ve věci dne 26. 8. 2024 rozhodnutí č. j. MHMP 1726967/2024, kterým územní rozhodnutí zrušil a řízení zastavil („usnesení o zastavení řízení“), neboť žádost o umístění stavby se stala zjevně bezpředmětnou, když stavba je již realizována, zkolaudována, rozdělena na jednotky a rozprodána. Žalobkyně považuje toto rozhodnutí za nezákonné, legalizující protiprávní stav, a bude se proti němu bránit samostatnou žalobou. Z uvedeného je zřejmé, že stavba postrádá územní rozhodnutí i stavební povolení. Územní rozhodnutí, které bylo vydáno, dosud nenabýlo právní moci a stavební povolení bylo soudem zrušeno pro nezákonnost.
10. Žalobkyně dále poukazuje na rozpor stavby s parametry stanovenými v nařízení 10/2014 Sb. hl. m. Prahy. Mohutná stavba výrazně zastíňuje zahradu i obytné místnosti žalobkyně. Obytný dům X je umístěn téměř na hranici pozemku a řada bytů má balkony směřované právě na nemovitost žalobkyně, čímž výrazně zasahuje do soukromí žalobkyně. Rozsáhlá stavba s množstvím bytů také zvýšila automobilový provoz v místě, čímž přinesla znečištění imisemi hluku i ovzduší. Změna charakteru území a nerespektování pravidel, která mají zachovat hodnoty přírodního parku, negativně zasáhla do vlastnického práva žalobkyně, neboť snížila hodnotu její nemovitosti.
11. S ohledem na uvedené zrušující rozsudky a zásah do veřejných subjektivních práv podala žalobkyně žalovanému dne 22. 8. 2023 podnět k zahájení řízení o odstranění stavby ve smyslu § 129 stavebního zákona. Svou aktivní legitimaci k podání tohoto podnětu opírala o rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019–39 („rozsudek ŽAVES“). Následně dne 28. 12. 2023 podala podnět nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti. Jelikož žalobkyně nebyla podle § 42 správního řádu vyrozuměna o tom, jak bylo s podnětem naloženo, žádala stavební úřad opětovně dne 25. 3. 2024, aby jí bylo sděleno, zda bylo zahájeno správní řízení, nebo zda stavební úřad důvody k zahájení řízení neshledal. Podání ze dne 25. 3. 2024 žalobkyně dále dne 2. 4. 2024 doplnila o informaci, že trvající nečinnost stavebního úřadu spočívající v nezahájení řízení o odstranění stavby zasahuje do hmotných subjektivních práv žalobkyně, mimo jiné do práva vlastnického a do práva na pohodu bydlení. Totéž žalobkyně uvedla i v žádosti o sdělení stavu věci, kterou žalobkyně adresovala Magistrátu dne 20. 5. 2024.
12. Až dne 10. 6. 2024 obdržela žalobkyně od stavebního úřadu sdělení, ve kterém byla informována o tom, že stavební úřad vede ve věci opakované stavební řízení. Dne 6. 9. 2024 obdržela žalobkyně usnesení Magistrátu č. j. MHMP 1408906/2024, jímž nevyhověl její žádosti k přijetí opatření proti nečinnosti stavebního úřadu. Žádné řízení o odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona nebylo dosud zahájeno. Jediné, co se stalo, bylo vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zmíněného usnesení o zastavení řízení, jímž Magistrát zrušil územní rozhodnutí a zastavil územní řízení. Tím nezákonně legalizoval protiprávní stav a zcela ignoroval pokyny, které mu dal Městský soud v Praze v návaznosti na závěry Nejvyššího správního soudu.

13. Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby žaloba byla zamítnuta, přičemž předně namítl, že žalobkyně nepodala žádný podnět k odstranění nečinnosti.
14. Jak uvedl, řízení bylo komplikované v důsledku toho, že spisový materiál byl částečně předložen Nejvyššímu správnímu soudu, takže stavební úřad nemohl v řízení pokračovat.
15. Aktuálně je situace taková, že územní rozhodnutí OUR Koš.p. 1439-1028/07-Za-UR ze dne 15.04.2008, kterým byla umístěna stavba BD X, bylo zrušeno a řízení bylo zastaveno rozhodnutím Odboru stavebního řádu Magistrátu hl.m. Prahy jako nadřízeného orgánu (dále jen „MHMP“) č.j. MHMP 1726967/2024, sp.zn. S-MHMP 87539/2017/STR ze dne 26.8.2024, s nabytím právní moci dne 22.11.2024. Předmětné zrušující rozhodnutí MHMP bylo vydáno jako poslední (chybějící) ve věci, aby mohlo být vedeno opakované řízení v souladu se zákonnými ustanoveními. MHMP jako nadřízený orgán, jehož právní názor je povinen žalovaný respektovat, v tomto svém zrušujícím rozhodnutí jednoznačně stanovil: *„Stavební úřad, který nadále vede stavební řízení, toto zastaví, a povede opakované řízení podle ust. § 258 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon. V tomto řízení předmětnou stavbu projedná a rozhodne o ní.“*
16. Jak žalovaný dále uvedl, zrušující rozhodnutí MHMP nabylo právní moci dne 22.11.2024, podle § 258 odst. 3 stavebního zákona, *lhůta pro vydání rozhodnutí v opakovaném řízení začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí*, je tedy zjevné, že lhůta pro vydání rozhodnutí začala běžet až dne 23.11.2024 a žaloba byla podána předčasně, respektive nedůvodně, neboť žalovaný ve věci nebyl nečinný.
17. Nečinnost pak není dána ani v době podání vyjádření, tj. ke dni 14. 1. 2025, neboť (viz § 330 odst.5 stavebního zákona) stavebním zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí v řízeních zahájených do konce roku 2024 (opakované řízení zahájeno ze zákona nejpozději k 23.11.2024) se prodlužují na dvojnásobek. Vzhledem k tomu, že lhůta pro vydání rozhodnutí je v § 196 stavebního zákona stanovena na 60 dnů s možností prodloužení, činí lhůta, jejíž běh započal 23.11.2024, minimálně 120 dní, a dne 23.3.2025 je teprve konec zákonem stanovené a dle § 330 odst. 5 stavebního zákona zdvojnásobené lhůty.
18. Žalovaný dále uvedl, že bylo vydáno vyrozumění o zahájení opakovaného řízení č. j. MC05 1206/2025, sp.zn. MC05/OSU/75334/2024/Pal ze dne 9. 1. 2025.
19. Žalobkyně v podané replice setrvala na žalobních tvrzeních, konstatovala, že vyčerpala všechny prostředky, které stanoví soudní řád správní k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. První podnět k ochraně proti nečinnosti podala dne 22. 8. 2023 a označila jej jako podnět k zahájení řízení o odstranění stavby. Jelikož se po dlouhou dobu nic nedělo, podala dne 28. 12. 2023 podnět nadřízenému správnímu orgánu k přijetí opatření proti nečinnosti. Správní orgán podnět žalobkyně nevyřídil, proto žalovaného opětovně dne 25. 3. 2024 vyzvala, aby jí sdělil, zda a jaké řízení je ve věci vedeno. Dotaz opakovala i v dalším podání dne 2. 4. 2024. Podáním adresovaným žalovanému i nadřízenému správnímu orgánu se téhož domáhala i dne 20. 5. 2024. Žalobkyně soustavně upozorňovala, že stavba byla postavena bez stavebního povolení a zasahuje do subjektivních práv žalobkyně. Žalobkyně má za to, že ve věci učinila vše, co bylo v jejích silách, aby se domohla vydání příslušného rozhodnutí.

20. Žalobkyně pokládá za nesprávnou argumentaci žalovaného týkajícího se běhu lhůt pro opakované stavební řízení, když žalovaný svá tvrzení o běh lhůt opírá o § 258 odst. 3 a § 330 odst. 3 zákona č. 283/2021Sb. Ten se však na projednávanou věc nevztahuje. Opakované stavební řízení se v tomto případě řídí starým stavebním zákonem, tedy zákonem č. 183/2006 Sb. a tedy prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí se na ni nevztahuje.
21. Při ústním jednání konaném dne 5. 3. 2025 účastníci setrvali na svých stanoviscích.
22. Žalobkyně uvedla, že stavební úřad je dlouhodobě nečinný. Obytný dům X je postaven na místě bývalé secesní vily, kde platí stavební uzávěra. Aktuálně zde stavba stojí bez platného územního i stavebního povolení. Žalobkyně se svými podáními domáhala nápravy protiprávního stavu a v tom byl žalovaný nečinný.
23. Žalovaný uvedl, že situace je složitá jak s ohledem na to, že aktuálně stavba není platně povolena, ačkoli fakticky je zkolaudována a byty rozprodány, tak i s ohledem na veřejně známou situaci ohledně přechodu na nový stavební zákon a digitalizaci stavebního řízení. Délka řízení, ať již před správními orgány, nebo před soudem, nemůže jít k tíži lidem, kteří zde zakoupili byty. Stavební úřad se snaží situaci napravit, návrhu žalobkyně však nelze vyhovět, neboť řízení o odstranění stavby nelze vést, dokud nebude ukončeno opakované stavební řízení.

III.

Posouzení žaloby

24. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Z obsahu správního spisu se podává následující: Stavební úřad městské části Praha 5 vydal dne 4. 11. 2020 kolaudační souhlas s užíváním stavby bytový dům X, Praha 5 – Košíře; rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29.6.2023, č. j. 5A 15/2018–210, bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 31. 10. 2017, č. j. MHMP 1715733/2017 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebního a infrastruktury ze dne 28. 6. 2010, č.j. Výs.Koš.1439–1129/10-De-R, tedy rozhodnutí o umístění stavby bytového domu X.
26. Městskému soudu je rovněž z jeho úřední činnosti známo, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 11. 5. 2023, č.j. 14A 1/2022 -116, bylo rovněž rozhodnuto o zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci samotného umístění stavby.
27. Žalobkyně podala dne 22. 8. 2023 podnět k zahájení řízení o odstranění stavby „Obytný dům X“, který adresovala žalovanému, v něm poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze s tím, že stavební povolení bylo tímto rozsudkem zrušeno, a tedy stavba není povolena a nejsou dány důvody pro její povolení v opakovaném stavebním řízení. Žalobkyně požádala stavební úřad o sdělení, jak byl její podnět, tedy podnět k zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona vyřízen. Vzhledem k tomu, že jí nebyla sdělena žádná odpověď, žalobkyně dne 25. 3. 2024 znovu zaslala podání žalovanému označené jako odstranění stavby Obytný dům X, v němž opětovně žádala o sdělení, zda a jaké řízení je ve věci vedeno s tím, že ona sama je účastníkem řízení o odstranění stavby.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Další urgenci pak zaslala 2. 4. 2024 s tím, že pokud stavební úřad na její podněty reagovat nebude, využije dostupných právních prostředků.

28. Žalobkyně se dne 20. 5. 2024 rovněž obrátila na Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, v podání označeném jako „Odstranění stavby Obytný dům X“, kde konstatovala, že její podněty k zahájení řízení o odstranění stavby nebyly ze strany stavebního úřadu akceptovány, respektive nebylo na ně reagováno. Z tohoto důvodu se tedy obrátila na Magistrát hlavního města Prahy jako na nadřízený orgán. Z obsahu správního spisu se následně podává, že dne 28. 12. 2003 žalobkyně podala Magistrátu hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu, podnět přijetí k opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu, v němž vylíčila rozhodné skutkové okolnosti týkající se územního a stavebního řízení ve věci obytného domu X a navrhl, aby Magistrát hlavního města Prahy usnesením věc převzal a sám řízení o odstranění stavby zahájil.
29. Usnesením ze dne 29. 7. 2024, č. j. MHMP 1408906/2024 Magistrát hlavního města Prahy žádosti žalobkyně o přijetí opatření proti nečinnosti Úřadu městské části Praha 5 nevyhověl s tím, že stavební úřad nelze považovat k tomuto datu za nečinný, neboť zákon požaduje nejprve projednání v opakovaném stavebním řízení, a teprve pokud by byla původní žádost o stavební povolení v opakovaném řízení zamítnuta, může následovat nařízení odstranění stavby bez předchozího řízení.
30. Součástí správního spisu je sdělení Úřadu městské části Praha 5 ze dne 20. 5. 2024 ohledně podnětu k zahájení řízení o odstranění stavby, ve kterém žalovaný žalobkyni sděluje, že její podnět nemá oporu v zákoně a urgence týkající se vyjádření stavebního úřadu je s ohledem na právní zastoupení odborníkem z řad advokátů a dostupnost veškerých informací v příslušných právních předpisech zarážející. Stavební úřad žalobkyni upozornil, že proces opakovaného stavebního řízení dle § 129 odst. 5 stavebního zákona je zahájen okamžikem, kdy nabude právní moci rozsudek o zrušení původního povoloovacího rozhodnutí, nejedná se však o řízení moci úřední, ale o řízení o žádosti, na jejímž základě vydal stavební úřad původní, následně zrušené rozhodnutí.
31. Dále bylo ze strany žalovaného zasláno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 26. 8. 2024, č. j. MHMP 1726967/2024, týkající se umístění stavby obytný dům X, kdy tímto rozhodnutím bylo rozhodnutí stavebního úřadu zrušeno a řízení zastaveno, a to v důsledku vydání rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2023.
32. Žalovaný dále soudu zaslal usnesení městské části Praha 5 ze dne 20. 2. 2025. č. j. MC 0535649/2025, jímž podle § 196 odst. 2 písm. b) nového stavebního zákona v návaznosti na § 330 odst. 5 stavebního zákona prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí v opakovaném řízení dle § 258 nového stavebního zákona o 60 dnů do 22. 5. 2025.
33. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
34. Žalobkyně se primárně domáhala odstranění stavby podle § 129 zákona č. 183/2006 Sb. stavebního zákona.
35. Dle ustanovení § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona *Stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.

36. Podle § 129 odst. 5 stavebního zákona *U stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.*
37. Nečinnost ve smyslu soudního řádu správního nastává tehdy, jestliže správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, avšak ve stanovené lhůtě tak neučiní. Účelem nečinnostní žaloby je „donutit“ správní orgán, aby ve vedeném řízení vydal rozhodnutí – nikoli tedy, aby řízení zahájil. Podmínky řízení jsou předpoklady, při jejichž splnění lze o žalobě věcně rozhodnout. Žalobce musí i) tvrdit, že správní orgán nevydal rozhodnutí nebo osvědčení, ačkoli mu to zákon ukládá; a ii) bezvýsledně vyčerpat prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (viz usnesení RS NSS 8 Ans 2/2012-278).
38. V případě řízení o ochraně proti nečinnosti správního orgánu soud nepřezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu a z hlediska zákonnosti ani řízení, které vydání tomuto rozhodnutí předcházelo, zabývá se pouze tím, zda správní orgán je nečinný a zda žalobce splňuje podmínky pro úspěšné podání žaloby, tedy zda bezvýsledně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti, které mu nabízí konkrétní právní úprava týkající se daného řízení. Z těchto důvodů městský soud nepřezkoumával správnost rozhodnutí, které stavební úřad ve věci vydal a rovněž se nezabýval tím, zda lhůty, které v uvedených rozhodnutích správní orgán stanovil, jsou souladné se zákonem. Soustředil se pouze na splnění podmínek úspěšného podání žaloby.
39. Z obsahu všech podání, které soud shora shrnul, je zřejmé, že žalobkyně od počátku ve svých podáních požadovala, aby stavební úřad přistoupil k nařízení odstranění stavby. To vyplývá jak z označení podání, tak i z jejich obsahu. Nelze tedy správnímu orgánu vytýkat, že by podání posoudil podle jeho označení a k tomuto obsahu nepřihlédl (§37 odst. 1 správního řádu).
40. Patrné je to zejména z podnětu „Přijetí opatření proti nečinnosti“ ze dne 28. 12. 2023 adresovaného Magistrátu hlavního města Prahy, v němž žalobkyně výslovně navrhuje, aby magistrát stavebnímu úřadu usnesením věc převzal a sám řízení o odstranění stavby zahájil. Za této situace se pak zcela míjí žalobní tvrzení, které žalobkyně vtělila do oddílu B. III žaloby, v jejímž petitu se domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí v opakovaném stavebním řízení, neboť proti nečinnosti v opakovaném stavebním řízení žalobkyně v žádném ze svých předchozích podání výslovně nebrojila a v podnětu k opatření proti nečinnosti se takového rozhodnutí ani nedomáhala. Naopak se výslovně domáhala zahájení řízení o odstranění stavby a vydání rozhodnutí v tomto řízení, které však vedeno nebylo a jak vyplývá ze shora citované zákonné úpravy, ani být po právu vedeno nemohlo, neboť mu předchází opakované stavební řízení, které stavební úřad aktuálně vede a které dosud ukončeno nebylo.

41. Městský soud tedy dospěl k závěru, že shora uvedené podmínky pro úspěšné podání žaloby proti nečinnosti splněny nejsou a jako takovou žalobu zamítl.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

42. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.
43. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. březen 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.